AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dimergebat. & mira uoluptate cecabat. & excussit am
mu forti temperantia. & resiluerunt omnes cyrcensium
sordes abeo. amplius, illuc non accessit. Deinde patre
reluctante euenit ut me magistro uterentur cessit ille
atq; cessit. & audire me rursus incipiens illa meru
supplicione inuolutus et amans in mamcheis ostentatio
ne continente. qua uera & germana putabat. Iratau
illa uerors & seductoria. pciosas animas captans non
du uirtutis altitudine scientes tangere & suffice
decipi faciles. sed tam adumbrate simulatq; uirtutis.
Non sane relinquens incantata sibi a parentib; ter
rena uia roma pcesserat ut uis discere. & ibi gladia
torii spectaculi hiatu incredibili & incredibiliter
abreptus et cum eni auersaretur & destaretur talia. qda
amici ei & cdiscipuli cum forte de prandio redeuntib;
puia cum recusante uehementer & resistente familiari
uolentia duxerunt in amphitheatrum crudelium
& funesto ludorum diebus hec dicente. Si corpus meum m
illu locum trahitis & ibi constituitis. nunqd & animum &
oculos meos in illa spectacula potestis intendere.
Adero itaq; absens. ac sic & uos & illa supabo. Audi
tis illi nichilo secretius cum adduxerunt secum idip
sum forte explorare cupientes utrum posset efficere.
Quo ubi uentum est & sedib; qbus potuerunt locati sunt. ferue
bant omia inmanissimis uoluptatib; ille clausis
oculis intuitus animo. ne in tanta mala pce
deret. atq; utinam & aures obturasset. Iam quoda
pugnae casu cum clamor ingens tocius ppli uehemen
ter pulsasset. curiositate victus & quasi paratus